

قطره‌های روح

(۱۱۱۱ کلام کوتاه)

تألیف:

پرویز رستمکار

عضو هیئت علمی دانشگاه کاشان

انتشارات
دهسایه

۱۳۹۲

سرشناسه: رستگار، پرویز -
عنوان و نام پدیدآور: قطعه های روح (۱۱۱۱ کلام کوتاه) /
تألیف پرویز رستگار.

مشخصات نشر: تهران: همسایه، ۱۳۹۲.

مشخصات ظاهری: ۱۴۳ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۲۸۱-۲۹-۳

وضعیت فهرست نویسی: فیبا.

موضوع: نکته گویی ها و گزینه گویی ها

موضوع: اسلام -- کلمات قصار

رده بندی کنگره: ۱۳۹۲ ر ۵۴ / ۲۴ / ۶۲۷۷ PN

رده بندی دیویی: ۲۹۸/۹۴

شماره کتابشناسی ملی: ۲۳۷۵۶۹۶

قطره های روح

(۱۱۱۱ کلام کوتاه)

تألیف: پرویز رستگار

حروف چین و صفحه آرا:

سید محمد میری و فرشته چایکار

چاپ: پژواک

انتشار: ۱۳۹۲

نوبت چاپ: اول

شمارگان: ۱۰۰۰

قیمت: ۲۲۵۰۰ ریال

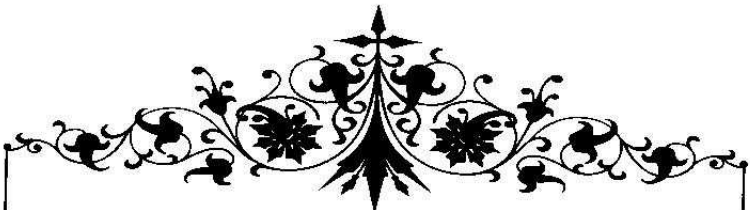
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۱۸۲-۲۹-۳

Email: hamsayeh2@yahoo.com

۰۹۱۲۱۴۸۶۹۶۱

مؤسسه همسایه

تا از تأثیر قوانین و رسوم، یک عقوبت اجتماعی برقرار
باشد که در بحبوحه تمدن، دوزخ های ساختگی به وجود
آورد و تقدیر ازلی را که ربانی است، از یک شامت انسانی
مشوش سازد.

تا سه معمای عصر، تدنی مرد به دلیل رنجبری، سقوط زن
به دلیل گرسنگی و نزاری کودک به دلیل ظلمت، حل نشده
باشند،

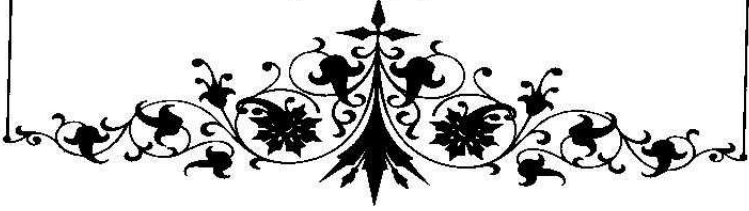
تا در بعضی اقطار، اختناق اجتماعی امکان پذیر باشد؛ به
عبارت دیگر و با نظری باز هم بسیط تر، تا روی زمین، نادانی و
بینوایی وجود داشته باشد، کتبی از این قبیل، می توانند
بی فایده نباشند.

ویکتور هوگو

هوتویل هوس

اول ژانویه ۱۸۶۲ میلادی

مقدمه «بینوایان»، ترجمه حسینقلی مستعان

پیش درآمد

در گوشه‌ای از آغاز «پاره‌های دل»، گفته بودم: «کلمه» و «کلام»، این دو پیامبر بزرگ که هرگز به «خاتمیت» نمی‌رسند و هیچ‌گاه از مسیر جاودانه پیوند خدا با مردم و مردم با مردم و خود با خویشان کناره نمی‌گیرند، پرکارترین و سرنوشت‌سازترین دوست تنهایی‌ها و گردهم‌آیی‌های مایند.

در گوشه‌ای دیگر از پایان آن نیز به بازار آمدن این نوشته را پیشگویی کرده بودم: باری، تا جهان و تا انسان هست، دنیای پیدای گل و جهان پنهان دل هم هست و تا دل هست، رنج تباهکاری و گنج رستگاری هم هست. نیاز به ناله و فرهنگ فریاد هم هست و این همه، یعنی تا جهان و انسان هست و تا دل و ناله و دهان و فریاد هست، «کلمه» و «کلام» هم هستند. یعنی پیامبری پایدار واژه‌ها هم هست و سخنان بی‌پایانی در راه‌اند...؛ «قطعه‌های روح»، برآمده آن پیامبری و بازتاب این سخنان بی‌پایان است، با همان نکته‌های آغازین همان نوشته:

۱. «قطعه‌های روح»، ناله‌هایی است در اندوه از دست دادن آنچه که نیست و باید باشد و نیز از درد در دسترس بودن آنچه که هست و نباید باشد.

۲. خودم، نخستین کسی هستم که خویشتن را - چون به فرازهایی از این دفتر، وفادار نیست - سرزنش می‌کنم.

۳. تلاش کرده‌ام، در گرد آوردن این مجموعه کلمات، بیشتر در بند پیام و محتوا باشم، تا پیکر و قالب.

۴. برخی از این کلام‌های کوتاه، برآیند درنگ‌هایی است که در تنهایی‌ها و شب‌های بی‌خوابی خود و برخی دیگر، میوه‌های بیشتر تلخ و کم‌تر شیرین‌نشست و برخاست‌هایی است که روز هنگام با این و آن و مردم کوچه و بازار زندگی داشته‌ام.

۵. شاید برخی فرازاها - هم به دلیل شمار نسبتاً زیاد این کلمات و هم به خاطر طولانی شدن زمان قلم به دست گرفتن و فرصت نوشتن پیدا کردن - دو یا چندبار تکرار شده باشند که اگر چنین باشد، یکسان بودن پیام را چندسان بودن کلام و تنوع قالب و جمله‌بندی، جبران کرده است!

۶. اگر پیامی و کلامی، برگرفته از سخنان دیگران و کهنه و مصداق «اینو قبلاً هم به جورایی شنیدم» به چشم آید، از آن روست که بسیاری از ما انسان‌ها، از برخی نکات کلیدی زندگی، درک‌هایی مشترک داریم که مکرراً با الفاظ و عبارت‌هایی گوناگون، نوشته یا

گفته می‌شوند، اما در روح و معنا، چونان «جان‌های مردان خدا»، متحد و نامکررند.

۷. در نگاه نخست، چه بسا دو یا چند گزاره گرد آمده در این دفتر، متناقض یا متضاد جلوه کنند. بی‌گمان، این پدیده که ظاهراً ناروا و نابجاست، توجیه و توضیحی دارد که «چون خواه» - یعنی صاحب این قلم - کنار خواننده ارجمند «نیست حاضر، معذور دار ما را»، اما خوشبختانه ادراک و تأمل خواننده گرامی، «حاضر» و کارگشا و امیدآفرین است!

پرویز رستگار

قـم، چـهارشنبه،

۱۳۸۹/۷/۱۴